Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2022. gada 21. jūnijā
(OR. en)

10016/22

HYBRID 55	**JAIEX 67**
DISINFO 52	**AUDIO 55**
INST 221	**DIGIT 118**
AG 61	**INF 95**
PE 62	**COSI 160**
DATAPROTECT 185	**CSDP/PSDC 341**
JAI 847	**COPS 255**
CYBER 207	**POLMIL 136**
FREMP 122	**PROCIV 76**
RELEX 758	**IPCR 64**

DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	delegācijas
Temats:	Padomes secinājumi par satvaru koordinētai ES reaģēšanai uz hibrīdkampaņām

Pielikumā pievienoti Padomes secinājumi par minēto tematu, ko Padome apstiprināja 2022. gada 21. jūnijā.

PIELIKUMS

PADOMES SECINĀJUMI

par satvaru koordinētai ES reaģēšanai uz hibrīdkampaņām

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME

1. ATGĀDINA attiecīgos Eiropadomes [1] un Padomes [2] secinājumus, ATZĪST, ka valstiski un nevalstiski aktori arvien vairāk izmanto hibrīdtaktiku, kas rada arvien lielāku apdraudējumu ES, tās dalībvalstu un tās partneru [3] drošībai. ATZĪST, ka dažiem aktoriem, kas izmanto šādu taktiku, miera laiks ir laiks slēptām ļaunprātīgām darbībām, kad konflikts var turpināties vai tikt sagatavots mazāk atklātā veidā. UZSVER, ka valstiski un nevalstiski aktori izmanto arī informācijas manipulāciju un citas taktikas, lai iejauktos demokrātiskajos procesos un maldinātu un krāptu iedzīvotājus. ŅEM VĒRĀ, ka Krievijas bruņotā agresija pret Ukrainu liecina par gatavību izmantot visaugstākā līmeņa militāro spēku, neņemot vērā juridiskus vai humānus apsvērumus, kopā ar hibrīdtaktiku, kiberuzbrukumiem un ārvalstu īstenotu informācijas manipulāciju un iejaukšanos, spiedienu ekonomikas un enerģētikas jomā un agresīvu kodolretoriku, un ATZĪST saistītos riskus, ka ES kaimiņreģionos varētu rasties plašāka ietekme, kas varētu kaitēt ES interesēm.

---

1 Jo īpaši Eiropadomes 2021. gada decembra, 2021. gada oktobra, 2019. gada jūnija, 2019. gada marta, 2018. gada decembra, 2018. gada oktobra, 2018. gada jūnija, 2018. gada marta, 2015. gada jūnija un 2015. gada marta secinājumi.

2 Jo īpaši secinājumus par noturības stiprināšanu un hibrīddraudu, tostarp dezinformācijas, apkarošanu saistībā ar Covid-19 pandēmiju (ST 13626/20), secinājumus par papildu centieniem uzlabot noturību un novērst hibrīddraudus (ST 14972/19), secinājumus par brīvas un plurālistiskas mediju sistēmas aizsargāšanu (ST 13260/20) un secinājumus par Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 9/2021 "Dezinformācija, kas skar Eiropas Savienību, tiek apkarota, bet nav iegrožota" (ST 10968/21).

3 Saskaņā ar Stratēģiskā kompasa nodaļu par partneriem.

2. ATKĀRTOTI NORĀDA, ka, ņemot vērā pašreizējās ģeopolitiskās pārmaiņas, mūsu Savienības spēks ir vienotība, solidaritāte un apņēmība, uzlabojot ES stratēģisko autonomiju un tās spēju sadarboties ar partneriem, lai aizsargātu savas vērtības un intereses, un ātri īstenojot Stratēģisko kompasu, tostarp, lai cīnītos pret hibrīddraudiem un hibrīdkampaņām. UZSVER, ka spēcīgāka un spējīgāka Eiropas Savienība drošības un aizsardzības jomā dos pozitīvu ieguldījumu globālajā un transatlantiskajā drošībā un papildina NATO, kas joprojām ir tās locekļu kolektīvās aizsardzības pamats. ATKĀRTOTI APSTIPRINA ES nodomu pastiprināt atbalstu starptautiskajai noteikumos balstītajai kārtībai, kuras centrā ir Apvienoto Nāciju Organizācija.

3. ATGĀDINA, ka Stratēģiskajā kompasā, ko Padome apstiprināja 2022. gada 21. martā un ko Eiropadome apstiprināja 2022. gada 24. un 25. martā, ir uzsvērts, ka 2022. gadā ir jāizstrādā ES hibrīddraudu novēršanas rīkkopa, kurā būtu jāapvieno esošie un iespējamie jaunie instrumenti un kam būtu jānodrošina satvars koordinētai reaģēšanai uz hibrīdkampaņām, kuras ietekmē ES un tās dalībvalstis, un tā ietvertu, piemēram, preventīvus, sadarbības, stabilitātes, ierobežojošus un atgūšanās pasākumus un stiprinātu solidaritāti un savstarpējo palīdzību, kā arī 2022. gadā ir jāizstrādā rīkkopa pret ārvalstu īstenotu informācijas manipulāciju un iejaukšanos ("*FIMI* rīkkopa"), kas stiprinās mūsu spēju atklāt, analizēt un reaģēt uz apdraudējumiem, tostarp, radot izmaksas šādu darbību veicējiem. UZSVER, ka hibrīdkampaņas tiks atklātas un novērstas to agrīnajos posmos, izmantojot visas nepieciešamās ES politikas jomas un instrumentus. Tādēļ, lai izstrādātu šo plašo ES hibrīddraudu novēršanas rīkkopu, IEVIEŠ satvaru koordinētai reaģēšanai uz hibrīddraudiem un hibrīdkampaņām, kas skar ES, dalībvalstis un partnerus, un UZSVER, ka šis satvars būtu jāizmanto arī, lai vērstos pret ārvalstu īstenotu informācijas manipulāciju un iejaukšanos (*FIMI*) informācijas telpā.

4. NORĀDA, ka, lai gan hibrīddraudu un hibrīdkampaņu definīcijas var atšķirties, tām ir jāpaliek elastīgām, lai varētu pienācīgi reaģēt uz apdraudējuma mainīgo raksturu. Šā satvara nolūkā un lai to varētu efektīvi izmantot, ATZĪST "hibrīddraudu" un "hibrīddraudu kampaņas" – turpmāk "hibrīdkampaņa" – konceptualizāciju, ko sniegusi Komisija un Eiropas Izcilības centra hibrīddraudu novēršanai dokumentā "Hibrīddraudu aina: konceptuālais modelis" [4]. UZSVER, ka hibrīdriska apsekojumam ir būtiska nozīme, lai veidotu kopīgu izpratni un analīzi par hibrīddraudiem un hibrīdkampaņām, kā arī lai apzinātu vājās vietas, kas varētu ietekmēt valstu un Eiropas mēroga struktūras un tīklus, kā arī ES partnerus kaimiņreģionos.

5. UZSVER, cik svarīga ir spēcīga un koordinēta reakcija, kas apliecina ES solidaritāti gadījumā, ja pret ES un tās dalībvalstīm tiek vērsti hibrīduzbrukumi, un UZSVER, ka ES hibrīddraudu novēršanas rīkkopai, kā arī šim satvaram attiecīgā gadījumā būtu jāpalīdz reaģēt uz hibrīduzbrukumiem. UZSVER esošo ES krīžu pārvarēšanas mehānismu, tostarp Padomes integrēto krīzes situāciju politiskās reaģēšanas (*IPCR*) mehānismu nozīmi, lai atbalstītu koordinētu rīcību, reaģējot uz lielām, sarežģītām krīzēm.

6. UZSVER, ka, tā kā hibrīdtaktiku izmantojošu aktoru dēļ iekšējo un ārējo apdraudējumu nošķiršana kļūst arvien neskaidrāka, visaptverošai reakcijai uz hibrīddraudiem un hibrīdkampaņām būtu jāmobilizē visas attiecīgās ES iekšējās un ārējās politikas jomas un instrumenti, kā noteikts ES Drošības savienības stratēģijā 2020.–2025. gadam, un jāietver visi attiecīgie civilie un militārie līdzekļi un pasākumi. IZCEĻ pieaugošo vajadzību novērst, atklāt, mazināt hibrīddraudus un darbības un reaģēt uz tiem un to, ka ES un tās dalībvalstīm vajadzētu spēt mazināt un izbeigt hibrīdkampaņas ietekmi pēc iespējas agrākā posmā un novērst to, ka tā kļūst par visaptverošu krīzi, izmantojot visas ES un tās dalībvalstu spējas, līdzekļus un instrumentus, jo īpaši tos pasākumus, kuru mērķis ir palielināt ES un tās dalībvalstu spēju veidot noturību, liegt šādu darbību veicējiem gūt labumu no hibrīdkampaņas un palielināt viņiem izmaksas.

[4] *Giannopoulos*, *G*., *Smith*, *H*., *Theocharidou*, *M*., *The Landscape of Hybrid Threats*: *A conceptual model*, Eiropas Komisija, Ispra, 2020, *PUBSY* Nr. 117280.

IZCEĻ, ka hibrīdkampaņas trešās valstīs var ietekmēt arī ES drošību, vērtības un intereses un ka tādēļ ir svarīgi, lai ES un tās dalībvalstis vajadzības gadījumā varētu atbildēt uz partnervalstu lūgumiem pēc palīdzības, izmantojot šo satvaru. UZSVER, ka skaidras norādes par sekām, ko varētu radīt koordinēta ES reakcija uz hibrīdkampaņām, ietekmē potenciālo agresoru uzvedību un varētu kavēt to mērķu sasniegšanu, tādējādi stiprinot ES un tās dalībvalstu drošību. UZSVER, ka ES un tās dalībvalstīm ir svarīgi izstrādāt atbilstošu nostāju šajā jomā, pamatojoties uz attiecīgo Padomes struktūru darbu.

7. UZSVER, ka gadījumos, kad Komisija vai Augstais pārstāvis ir atklājuši vienu vai vairākus incidentus, kas varētu būt daļa no hibrīdkampaņas, vai ziņojuši par tiem dalībvalstīm, dalībvalstis var pieprasīt, lai attiecīgā Padomes struktūra izskata šo jautājumu. IZCEĻ, ka ir vajadzīgs ātrs un efektīvs lēmumu pieņemšanas process, izskatot katru gadījumu atsevišķi, lai noteiktu un apstiprinātu saskaņotu ES reakciju uz hibrīdkampaņām, tostarp *FIMI*. UZSVER, ka šādos gadījumos Padomei ir ātri jāsaņem Komisijas un Augstā pārstāvja kopīgi sagatavoti priekšlikumi un attiecīgā gadījumā ātri jāpieņem lēmumi par to īstenošanu, pamatojoties uz atbalstu, ko Horizontālā darba grupa noturības uzlabošanas un hibrīddraudu novēršanas jautājumos var sniegt Pastāvīgo pārstāvju komitejai un *IPCR* mehānismiem, ja tie tiek aktivizēti. NORĀDA, ka Politikas un drošības komiteja (PDK) var apspriest pasākumus, par kuriem pieņemts lēmums saistībā ar šo satvaru un kuri ietilpst tās pilnvarās.

8. ATKĀRTOTI UZSVER, ka galvenā atbildība par hibrīddraudu apkarošanu ir dalībvalstīm, un UZSVER, ka lēmumos par koordinētu ES reaģēšanu uz hibrīdkampaņām būtu jāievēro šādi galvenie principi:

- kalpot, lai aizsargātu demokrātiskās vērtības, procesus un iestādes, kā arī ES, tās dalībvalstu un to iedzīvotāju integritāti un drošību, kā arī tās stratēģiskās intereses, tostarp partneru drošību mūsu kaimiņvalstīs un citur;
- ievērot starptautiskās tiesības un aizsargāt pamattiesības un pamatbrīvības, kā arī atbalstīt starptautisko mieru un drošību;

- nodrošināt Savienības mērķu sasniegšanu, jo īpaši kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) mērķu sasniegšanu, kā izklāstīts Līgumā par Eiropas Savienību (LES), un Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD) izklāstīto mērķu sasniegšanu, kā arī to sasniegšanai nepieciešamās procedūras;
- ievērot samērību ar katras attiecīgās kiberkampaņas jomu, mērogu, ilgumu, intensitāti, kompleksumu, rafinētību un ietekmi;
- pamatoties uz kopīgu situācijas apzināšanos starp dalībvalstīm un atbilst konkrētās risināmās situācijas vajadzībām;
- ņemt vērā ES ar attiecīgo valsti veidoto ārējo attiecību plašāko kontekstu.

9. AICINA Augsto pārstāvi, izmantojot vienoto izlūkdatu analīzes procedūru (*SIAC*), jo īpaši Hibrīddraudu analīzes vienību, turpināt sniegt visaptverošus novērtējumus par hibrīddraudiem, kas ietekmē ES un tās dalībvalstis, galvenokārt pamatojoties uz dalībvalstu ieguldījumu, tostarp ikgadējiem ziņojumiem par hibrīddraudu tendenču analīzi (HTA), un AICINA dalībvalstis un attiecīgās iestādes palielināt savu līdzdalību un ieguldījumu šajos ziņojumos.

10. MUDINA ES un tās dalībvalstis veikt turpmākas darbības, lai izstrādātu efektīvu uzraudzības mehānismu, kas aptvertu dažādas hibrīdjomas un dažādās hibrīddarbības, kuras tiek īstenotas katrā no tām, izmantojot jaunās tehnoloģijas, tostarp mākslīgo intelektu, un mobilizējot nepieciešamos tīklus. Šajā sakarā PIEŅEM ZINĀŠANAI Augstā pārstāvja priekšlikumu izveidot piemērotu mehānismu, lai sistemātiski vāktu datus par *FIMI* incidentiem, ko veicinātu īpaša datu telpa. UZSVER KDAP misiju un operāciju nozīmi ES situācijas apzināšanās uzlabošanā, uzraugot hibrīddraudus saskaņā ar to pilnvarām.

11. MUDINA ES un dalībvalstis apkopot un atkodēt attiecīgus sākotnējos signālus, apmainīties ar informāciju un pastāvīgi izvērtēt iespējamās saiknes starp tām, lai ātri raksturotu apdraudējumu. IZCEĻ, ka dalībvalstīm un attiecīgajām ES iestādēm, struktūrām un aģentūrām būtu jāpalielina savs ieguldījums kopīgas situācijas apzināšanās veidošanā, apmainoties ar attiecīgo informāciju ar *SIAC* kā vienotā kontaktpunkta attiecībā uz dalībvalstu civilo un militāro izlūkošanas un drošības dienestu sniegtajiem stratēģiskajiem izlūkdatiem starpniecību, ar ātrās brīdināšanas sistēmas starpniecību apmainoties ar attiecīgiem situācijas atjauninājumiem un sniedzot savus valsts novērtējumus kā daļu no izpratnes veicināšanas pasākumiem attiecīgajā Padomes darba grupā. UZSVER, ka *SIAC*, jo īpaši Hibrīddraudu analīzes vienībai, būs galvenā loma lēmumu pieņemšanas procesā, nodrošinot stratēģisku prognozēšanu un visaptverošu situācijas apzināšanos, jo īpaši, lai noteiktu hibrīdkampaņu izcelsmi un iezīmes, ar nosacījumu, ka tām ir pienācīgi resursi; un ATZĪMĒ, ka šo darbu vajadzības gadījumā un pēc Padomes lūguma var papildināt citas attiecīgas ES iestādes, struktūras un aģentūras, kā arī KDAP misijas un operācijas.

12. ATKĀRTOTI NORĀDA, ka ir jāuzlabo ES vispārējais noturības līmenis pret hibrīddraudiem un hibrīdkampaņām, pamatojoties uz visas sabiedrības un visas valdības pieeju, pieņemot Direktīvu, ar ko paredz pasākumus nolūkā panākt vienādi augsta līmeņa kiberdrošību visā Savienībā (TID 2 direktīva) un Direktīvu par kritisko vienību noturību (*CER* direktīva), un ņemot vērā ierosināto regulu par politiskās reklāmas pārredzamību un mērķorientēšanu, Digitālo pakalpojumu aktu (*DSA*), ierosināto piespiešanas novēršanas instrumentu (*ACI*), pārskatīto prakses kodeksu dezinformācijas jomā un ES ārvalstu ieguldījumu izvērtēšanas mehānisma īstenošanu, un AICINA dalībvalstis ar Komisijas atbalstu pēc iespējas labāk izmantot kopīgo operatīvo mehānismu vēlēšanu sistēmas noturībai. MUDINA Komisiju izmantot jaunus instrumentus, tostarp Kritisko tehnoloģiju observatoriju, lai noteiktu atkarību un neaizsargātību, ko varētu izmantot saistībā ar hibrīdkampaņām. AICINA Komisiju un Augsto pārstāvi līdz 2022. gada beigām, izstrādājot ES hibrīddraudu novēršanas rīkkopu, apzināt darbības priekšlikumus, lai stiprinātu sabiedrības un ekonomikas noturību pret hibrīddraudiem, attiecīgā gadījumā pamatojoties uz ES nozaru noturības pret hibrīddraudiem pamatlīmeņiem, hibrīdriska apsekojumu un ES pamatziņojumu par noturību.

13. UZSVER, ka prioritāte būtu jāpiešķir pasākumiem, kuru mērķis ir mazināt un izbeigt atklātās kampaņas ietekmi, kā arī novērst tās turpmāku paplašināšanos un eskalāciju, atturēt tās veicēju no turpmākas rīcības un sekmēt mērķa dalībvalsts vai ES iestādes, struktūras vai aģentūras ātru atveseļošanos. To darot, MUDINA Komisiju un Augsto pārstāvi mobilizēt visus ES līdzekļus un instrumentus, izmantojot ārējo un iekšējo politiku, saskaņā ar to attiecīgajiem noteikumiem un pārvaldību.

14. UZSVER, ka gadījumos, kad hibrīdkampaņas veicēju var identificēt ar augstu noteiktības pakāpi, var veikt asimetriskus un samērīgus pasākumus saskaņā ar starptautiskajām tiesībām – tostarp diplomātisko, politisko, militāro, ekonomisko vai stratēģisko komunikāciju –, lai novērstu hibrīdkampaņu vai reaģētu uz to, tostarp tādu ļaunprātīgu darbību gadījumā, kas nav klasificētas kā starptautiski prettiesiskas darbības, bet tiek uzskatītas par nedraudzīgām darbībām. APSTIPRINA, ka ārpolitikas, drošības un aizsardzības politikas pasākumi, tostarp – vajadzības gadījumā – ierobežojoši pasākumi, ir piemēroti šim satvaram un tiem būtu jāstiprina novēršana, jāveicina sadarbība, jāatvieglo tūlītēju un ilgtermiņa draudu mazināšana un ilgtermiņā jāietekmē potenciālo agresoru uzvedība. AICINA Komisiju un Augsto pārstāvi izstrādāt iespējas skaidri noteiktiem pasākumiem, ko varētu veikt pret *FIMI* aktoriem, ja tas ir nepieciešams ES sabiedriskās kārtības un drošības aizsardzībai; un ATGĀDINA, ka dalībvalstis var ierosināt hibrīddarbību koordinētu attiecināšanu, atzīstot, ka attiecināšana ir suverēna valsts prerogatīva.

15. NORĀDA, ka ārpolitikas, drošības un aizsardzības politikas pasākumi cita starpā var būt preventīvi pasākumi, tostarp spēju un uzticības veicināšanas pasākumi, mācības un apmācība, tostarp izmantojot KDAP misijas un operācijas; sadarbības pasākumi, tostarp dialogs, sadarbība, koordinācija, paraugprakses apmaiņa un apmācība ar partnervalstīm un organizācijām; stabilitātes veidošanas pasākumi, tostarp publiskā diplomātija un diplomātiskā sadarbība ar iesaistīto valstisko aktoru, attiecīgā gadījumā koordinējot ar attiecīgajām starptautiskajām organizācijām un līdzīgi domājošiem partneriem un valstīm; ierobežojoši pasākumi (sankcijas), tostarp pret tiem, kas ir atbildīgi par kampaņu, saskaņā ar attiecīgajiem Līgumu noteikumiem; pasākumi, lai pēc to lūguma atbalstītu dalībvalstis, kas izvēlas īstenot tām neatņemamas tiesības uz individuālu vai kolektīvu pašaizsardzību, kā atzīts Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu 51. pantā un saskaņā ar starptautiskajām tiesībām.

NORĀDA, ka šie pasākumi ietver pienākumus, kas izriet no Līguma par Eiropas Savienību, piemēram, atbalstu, reaģējot uz Līguma par Eiropas Savienību 42. panta 7. punktu, kurā noteikts, ka gadījumā, kad kāda dalībvalsts kļūst par bruņotas agresijas upuri savā teritorijā, pārējām dalībvalstīm ir pienākums sniegt tai atbalstu un palīdzību ar visiem to rīcībā esošajiem līdzekļiem saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu 51. pantu. Tas neskar dažu dalībvalstu drošības un aizsardzības politikas īpašās iezīmes. Saistības un sadarbība šajā jomā atbilst saistībām, kuras nosaka Ziemeļatlantijas Līguma organizācija, kas tām valstīm, kuras ir tās locekles, turpina būt to kolektīvās aizsardzības pamats un joprojām ir forums šīs aizsardzības īstenošanai.

16. UZSVER, ka militāra spēka izmantošana var būt dažu valstisku aktoru hibrīdtaktikas neatņemama sastāvdaļa, un ATZĪMĒ to gatavību izmantot hibrīdtaktiku apvienojumā ar bruņotu agresiju vai gatavojoties tai, vai to aizstājot. UZSVER to, ka atbilstīgi Stratēģiskajam kompasam ir jāturpina ieguldīt mūsu savstarpējā palīdzībā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 42. panta 7. punktu, kā arī solidaritātē saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 222. pantu, jo īpaši ar biežām mācībām, lai novērstu minētās darbības, sagatavotos tām un vērstos pret tām.

17. UZSVER, ka attiecināšana ir definēta kā prakse, saskaņā ar kuru atbildība par ļaunprātīgu hibrīddarbību tiek uzlikta konkrētam aktoram. ATZĪST, ka attiecināšana var palīdzēt veidot lielāku noturību, sagatavojot un izglītojot sabiedrību par apdraudējumu, un var arī palīdzēt veidot atbalstu iespējamiem turpmākiem pasākumiem. ATGĀDINA, ka atbildības attiecināšana uz valstisku vai nevalstisku aktoram joprojām ir suverēns politisks lēmums, kura pamatā ir no visiem avotiem gūti izlūkdati un kuru pieņem katrā gadījumā atsevišķi. UZSVER, ka dalībvalstis var izmantot dažādas metodes un procedūras, lai veiktu ļaunprātīgu hibrīddarbību attiecināšanu, un UZSVER, ka *SIAC* ir būtiska loma, atbalstot dalībvalstis šajā sakarā.

18. NORĀDA, ka hibrīdkampaņas bieži vien tiek izstrādātas tā, lai radītu neskaidrību par darbības izcelsmi un kavētu lēmumu pieņemšanas procesus. Šajā sakarā UZSVER, ka ne visi pasākumi, kas ir daļa no koordinētas ES reakcijas uz hibrīdkampaņām, prasa atbildību attiecināt uz valstiskiem vai nevalstiskiem aktoriem un ka satvarā iekļautos pasākumus var pielāgot atbilstoši noteiktības pakāpei, ko var noteikt jebkurā konkrētā gadījumā; UZSVER, ka gadījumos, kad koordinēta attiecināšana nav iespējama vai publiska attiecināšana nav ES un tās dalībvalstu interesēs, katrā gadījumā atsevišķi un ar pienācīgu apstiprinājumu – saskaņā ar šo satvaru un saskaņā ar starptautiskajām tiesībām – varētu paredzēt arī rūpīgi izsvērtas asimetriskas darbības reaģēšanai uz hibrīdkampaņu pret ES, tās dalībvalstīm vai partneriem.

19. ATZĪST, ka ļaunprātīgas kiberdarbības bieži vien ir būtisks hibrīdkampaņu elements un ka turpināt izstrādāt ES pozīciju kiberjautājumos ir svarīgs solis, lai novērstu un nepieļautu ļaunprātīgas kiberdarbības, tostarp ļaunprātīgas kiberdarbības, kuras ir daļa no hibrīdkampaņas, atturētu no tām un reaģētu uz tām. UZSVER, ka ES kiberdiplomātijas rīkkopa novērš kiberdrošības apdraudējumus un varētu palīdzēt ES – atbilstīgi pašas noteikumiem un procedūrām – reaģēt uz hibrīdkampaņu. UZSVER, ka attiecīgajām Padomes struktūrām, Augstajam pārstāvim un Komisijai ir jāveicina sadarbība un sinerģija to pasākumu un darbību īstenošanā, par kuriem ir pieņemts lēmums saskaņā ar šo satvaru, jo īpaši izmantojot hibrīddraudu novēršanas rīkkopu un *FIMI* rīkkopu, kā arī attiecīgos gadījumos izmantojot ES kiberdiplomātijas rīkkopu.

20. UZSVER, ka, īstenojot šo satvaru, attiecīgā gadījumā ir vajadzīga sadarbība un koordinēta rīcība ar līdzīgi domājošiem partneriem. UZSVER, ka hibrīddraudu apkarošanas nolūkā un lai definētu ES būtisku iesaisti hibrīddraudu, tostarp *FIMI*, apkarošanas starptautisko normu izstrādē, ir svarīgi turpināt sadarbību ar attiecīgām starptautiskām organizācijām, piemēram, NATO, un līdzīgi domājošiem partneriem un valstīm, tostarp ANO un G7, kā arī ar pilsonisko sabiedrību un privāto sektoru.

Jo īpaši UZSVER nepieciešamību attīstīt sinerģijas un pētīt turpmākas iespējas sadarbībai ar NATO hibrīddraudu novēršanā, cita starpā balstoties uz ES un NATO organizētajām paralēlajām un koordinētajām mācībām, lai sagatavotos sarežģītu hibrīduzbrukumu apkarošanai, ņemot vērā pašreizējās mainīgās ģeopolitiskās un tehnoloģiskās tendences, pilnībā ievērojot pārredzamības, savstarpīguma un iekļautības principus, kā arī abu organizāciju lēmumu pieņemšanas autonomiju un procedūras.

21. UZSVER, ka 2022. gadā ir jāturpina attīstīt gan ES hibrīddraudu novēršanas rīkkopu, gan *FIMI* rīkkopu saskaņā ar Stratēģiskā kompasa sniegtajiem norādījumiem. AICINA Augsto pārstāvi un Komisiju, pamatojoties uz regulāru esošās kartēšanas [5] atjaunināšanu, turpināt apzināt pasākumus, kas jāīsteno saskaņā ar šo satvaru, un līdz 2022. gada beigām iesniegt priekšlikumus par ES hibrīddraudu novēršanas ātrās reaģēšanas vienību izveidi, lai Padome tos varētu apstiprināt. AICINA Komisiju un Augsto pārstāvi pabeigt pārskatīt ES operatīvo protokolu hibrīddraudu apkarošanai ("*EU Playbook*") un līdz 2022. gada beigām iesniegt tā pārskatīto versiju. AICINA dalībvalstis, Komisiju un Augsto pārstāvi pilnībā īstenot satvara izstrādi, ieviešot īstenošanas pamatnostādnes un pārbaudot tās procedūras, izmantojot esošās un jaunas mācības, tostarp mācības, kas saistītas ar LESD 222. panta un/vai LES 42. panta 7. punkta aktivizēšanu. Padome līdz 2023. gada beigām IZVĒRTĒS šo secinājumu īstenošanu un vajadzības gadījumā pārskatīs satvaru, lai pievērstos mainīgajai apdraudējumu videi.

---

[5] KOPĪGS DIENESTU DARBA DOKUMENTS "Ar izturētspējas uzlabošanu un hibrīddraudu apkarošanu saistīto pasākumu apzināšana", SWD(2020) 152 final.